

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theophilo. 458.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἡμῶν καὶ τῶ σώματι, ὡς πλῆκτεσθαι ἐν τῷ πνεύματι κροσσίδων ἀγνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, ἐν σαρκὶ καὶ ψυχῇ, ἀφ' ἧς, ὡς χοροὶ αἱ πρὸς θεὸν λαβάνετε δέησιν· ἀγνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ, ἐν καρδίᾳ, καὶ παντὶ ἔσωθεν ἀπλάγχθω, καὶ νεύροις, ἀφ' ὄργανον κέκληκεν. ἀγνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, τοῖς χεῖλεσι, δι' ὧν τὰ ἐναρμόνια τῆς ψαλμῶδίας πλέκεται μέλη.

Θεοφίλω. υνη.

Οὐκ ἀπαθὰ, ἐδ' ἀλλότρια τῆς τῶ νόμου ἐντολῆς, ἢ εὐαγγελικῆ νομοθεσία παρέδωκε· τῶ μὲν γὰρ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν πρᾶξιν τῆς ἀμαρτίας παιδεύοντος, αὐτὴ τὴν ἀρχὴν τῆς κακοῦ τὴν ὀπίθυμίαν ἐκάλυψε, ὡς εὐεμπήσασαν εἶσαι τῆς ἀνάξιας, ἢ ἀναρμόνης, οὐκ ἔχει χάραν ἢ ποιήσιν.

Θηρασίου. υνθ.

Τὸ ἐρώτημα τῆς ἀγάπης σὲ, ποιῶν τὸν ὄσι. Μακάριος, ὃς οὐκ ὀλιθισεν ἐν γλώσσῃ αὐτῆ· μακάριος, φησὶν, ὃς ἔτε ἀχρότητα ῥημάτων τὴν γλῶσσαν ἐμόλυνεν, οὐδὲ σκανδάλου πῶς γένηται δι' ὑβρεως ἄποιος· τὸ δὲ οὐ κετενύγη ἐν λύπῃ ἀμαρτίας, ἢ τοι μεταγνῶς ἐφ' οἷς ἀσέμνωσ καὶ ἀχρῶς ἀπεφθέγγετο, ἢ τὸ μὴ πνα λυπησάμεναι ὑβρεσι, καὶ δεηθῆναι ἐπ' αὐταῖς κατανύξεως· ὀλιθισμα γὰρ ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον, ἢ ἀπὸ γλώσσης· πολλοὶ μὲν γὰρ πεσόντες φησὶν ἀνέστησαν, ἀπὸ τοῦ εἰπόντες δὲ πρὸς τὰ πόλοντο.

Μαρτινιανῶ. υξ.

Επίκουρος μὲν ὁ ποιμὴν τῆς ἀγέλης σου, αὐτοχειδίως πάντα γενήσασθαι, καὶ μετὰ ταῦτα ὡς οὐχ ὑπάρξαντα ἔσεσθαι, ἀσεβῶς ἀπεφθάνετο. Χειρὸς δὲ ὁ πάντων ποιητῆς καὶ πατὴρ καὶ θεός.

hoc est in lingua nostra & ore, à Spiritu sancto tāquam plectro quodam percussis. Laudate eum in tympano & choro: id est, in carne & animo, à quo tanquam chori, preces ad Deum transeunt. Laudate eum in chordis & organo: hoc est, in corde atque omnibus internis visceribus & nervis, quæquidem organum appellavit. Laudate eum in cymbalis iubilationis: hoc est, in labiis, quorum adminiculo concinna & modulata Psalmodiæ carmina contextuntur.

Theophilo. 458.

Non absona, nec à Legis mandato aliena, Lex Evangelica nobis tradidit. Nam cum illa peccati euentum ac perpetratiōnem veteret, hæc mali principium, hoc est cupiditatem, prohibet: ut per quam ad actionem quispiam facile prolatur: quæ sublatæ & extinctæ, nullus actioni locus patet.

Math. 5.

Therasio. 459.

Charitatis tuæ quæstio ad hunc modum explicari potest. Beatus vir qui non est lapsus in lingua sua, hoc est: Beatus est ille, qui nec verborum obscenitate ac turpitudine linguam suam commaculavit, nec cuiquam offensiois ansam per contumeliam præbuit. Et non est stimulatus in tristitia delicti: nimirum vel pœnitentia ductus ob ea quæ inhonestè ac fœdè locutus est, vel quod aliquem contumeliosis verbis offenderit, ac propterea dolore atque animi compunctione opus habuerit. Optabilior est enim lapsus è pavimento, quam à lingua. Multi quippè, cum cecidissent, resurrexerunt: ob prolaturum autem sermonem interierunt.

Ecl. 25.

Martiniano. 460.

Epicurus, tui gregis pastor, omnia temerè ac fortuito in ortum prodiisse, ac rursum in nihilum reditura esse, impie pronunciauit. Christus autem omnium effector, & Pater, & Deus, ac Seruator, se in